

η κτηριακή
ΑΥΓΗ
αναγνώσεις
ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

σύνταξη:
Κώστας Βούλγαρης
Κώστας Γαβρόγλου
Γιώργος Μερτίκας
Άλκης Ρήγος
Πέτρος-Ιωσήφ Στανγκανέλλης
Κώστας Χριστόπουλος

ΠΑΝΟΣ ΚΟΜΠΗΣ

Ο ζωγράφος του Μαΐου είναι ο Πάνος Κομπής. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται σήμερα. Παρακολούθησε σεμινάρια αιογραφίας (1999-2000) και φοίτησε σε ιδιωτικό ινστιτούτο συντήρησης έργων ζωγραφικής (1999-2001). Σπούδασε στην ΑΣΚΤ της Αθήνας (2002-2007) ζωγραφική με δασκάλους τη Ρένα Πατασπούρου και το Μάριο Σηπλιόπουλο. Εκεί παρακολούθησε το εργαστήριο Χαρακτικής (2005-2006). Στο διάστημα 2010-2012 φοίτησε στο Μεταπτυχιακό Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ.

Έχει συμμετάσχει σε ποικίλες ομαδικές εκθέσεις, όπως «Το Παραμύθι», στην Στοά του Βιβλίου και «Ποίηση σε εικόνες», στο Γαλλικό Ινστιτούτο της Αθήνας (2005), ομαδική έκθεση στην Αγορά της Κυψέλης και η «4^η Μπιενάλε Φοιτητών των Ανωτάτων Σχολών Καλών Τεχνών», στην Κρήτη (2006), η «Έκθεση Φοιτητών της ΑΣΚΤ, στη στάση του μετρό Σύνταγμα και η «Kreation», στη Βαρβάκειο Αγορά (2007), η «Σημειώσεις για ένα δένδρο-Οδηγίες Ανακύκλωσης», στο Πολιτισμικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων «Μελίνα» (2009), η Α.Α.Ο. Project Ethics/Aesthetics, στο Μουσείο Μπενάκη (2011), η «The Grey Cube Platform Project & Art- Athina», η «Πλωτά Τείχη», στο Πεδίο Δράσης Κόδρα της Θεσσαλονίκης και η «16^η Μπιενάλε Νέων Δημιουργών Ευρώπης και Μεσογείου, Errors Allowed», με την ομάδα PER SE, στην Ανκόνα της Ιταλίας (2013), η «Mediterranea 16 / Errors Allowed&Camp», η «Rooms», στο ξενοδοχείο St. George Lycabettus /Αίθουσα Τέχνης Καππάτος και η «ΔΙΑ», στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο (2014), η «Δίπολα», στη Δημοτική Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων (2015). Από το 2013 είναι μέλος της εικαστικής ομάδας PER SE (Παναγιώτης Βορριάς, Πάνος Κομπής).

Το έργο του Κομπή είναι ένας εικαστικός αναστοχασμός για το χθες και το σήμερα της συνάντησης και της αντιπαράθεσης του ανθρώπου με το περιβάλλον του, με σύγχρονα μέσα και με απτά, παραδοσιακά υλικά. Προβάλλει ψηφιακά οχυρωματικά κατασκευάσματα και φτιάχνει ανάλογες καλύπτρες, σαν περικεφαλαίες ιπποτών, έτσι ώστε να απομονώνεται και να αναδεικνύεται ταυτόχρονα η κλειστή, μιμιμαλιστική φόρμα τους και μέσα από αυτήν ο αρχέγονος φόβος του ανθρώπου απέναντι στους ενδεχόμενους κινδύνους που τον απειλούν έξω από αυτόν αλλά και ο φόβος απέναντι στην απώλεια του χώρου που αποκαλεί προσωπικό, δικό του, πάτριο. Πλάθει με ωμό πηλό ανάγλυφα τοπία ως προσόψεις τοίχων «Οχυρώσεων», σύμφωνα με το πρότυπο του αρχαίου «πηλόδομου», που αποκαλύπτουν με τη σύνθετη, σειραϊκή και κερματισμένη ταυτόχρονα δομή τους την πολυπλοκότητα αλλά και την αλληλουχία της σκέψης των δημιουργών τους.

Φτιάχνει με την τεχνική του τυπώματος αφηρημένα λυρικές μορφές που αντλούνται από τη φύση δένοντας πρώτες ύλες, όπως το γιδόμαλλο, η κάνναβη και το μελάνι με βιομηχανικά παραχθέντα υλικά, όπως το fiberglass και το πλαστικό, συνδέοντας τα τεχνητά και τα οργανικά τους στοιχεία σε ένα όλον. Ωθεί το θεατή του να ξανα-διαβάσει την ιστορία του εγκλωβισμού του σε πλασματικά και υπαρκτά τείχη που χτίζουν στη διάρκεια των αιώνων οι κατέχοντες την εξουσία. Να ανιχνεύσει μέσα στον πλασματικό και υπαρκτό χώρο της δημιουργίας και της έκθεσης της καλλιτεχνικής έκφρασης την πραγματικότητα τού να «είναι ένας άλλος» και να συμφύλιωθεί μαζί της μέσα από την αποδοχή της και τη λυτρωτική κατάλυση των ορίων που τον χωρίζει εν τέλει από τον *ξένο μέσα του*.

ΛΗΔΑ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ